

Zad. 4 (a) Geometrii sześciangu jest $4D_2$ (24 obroty i 24 symetrie)
Orbita wierzchołka ma moc 8,

to wierzchołek może przejść
na dowolny inny, ponieważ

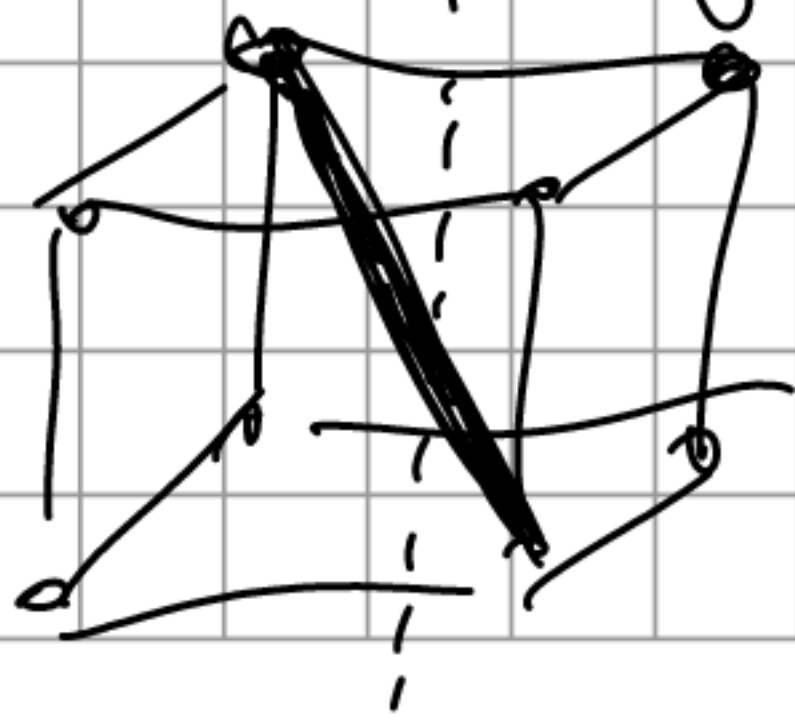
$$|S_A| \cdot |O(A)| = |S|$$

$$\Downarrow \\ |S_A| = 6.$$

(c) Podgrupa obrotów jest
normalna i metacykliczna.

(d) Podgrupa złożona z
identyczności i obrotów
wokół jakiegось ścieżki

przekątnej:

Tutaj można sprawdzić,

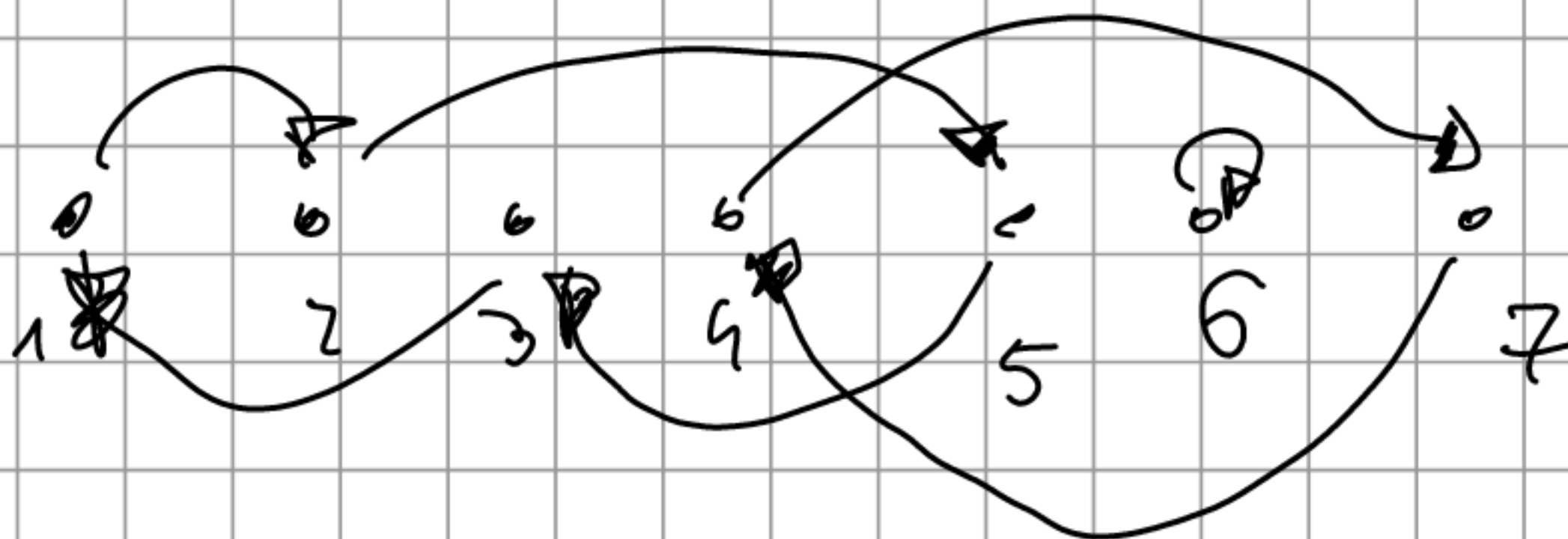
że np. sprzężenie

przez obrót wokół

daże coś innego.

Kod. 2

(a)

$$\sigma = (1, 2, 5, 3)(4, 7)$$

Rozważmy działanie S_7

na siebie przez sprzężenie.

Wtedy $C(\sigma)$ jest stabilizatorem

$$\sigma. \quad \text{Zatem } |C(\sigma)| \cdot |\sigma^{S_7}| = |S_7|.$$

Ponadto permutacje są sprzężone,

gdy mają podobny rozkład

na cykle. Zatem

$$\begin{aligned} |\sigma^{S_7}| &= \binom{7}{4} \cdot 3! \cdot \binom{3}{2} \cdot 1! = \\ &= 6 \cdot 3 \cdot \frac{7 \cdot 6 \cdot 5}{3 \cdot 2 \cdot 1} = 630 \end{aligned}$$

$$\text{Zatem } |C(\sigma)| = \frac{5040}{630} = 8$$

(b) Gdyby $C(\sigma)$ abelowa

to $\cong \mathbb{Z}_8, \mathbb{Z}_4 \times \mathbb{Z}_2$ lub
 $\mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_2$.

$\text{ord}(\sigma) = 4$, niech

$N = \langle \sigma \rangle$. Wtedy $N \triangleleft C(\sigma)$,

ponieważ indeks N wynosi 2.

(c) $C(\sigma)$ jest abelowa.

Wystarczy wyznaczyć pozostałe
elementy $C(\sigma)$.

$$\tau \sigma \tau^{-1} = \sigma = (1, 2, 5, 3)(4, 7)$$

||

$$(\tau(1), \tau(2), \tau(5), \tau(3))(\tau(4), \tau(7))$$

Czyli τ przesunęła 1, 2, 5, 3 oraz

4, 7.

$$C(\sigma) = \left\{ \begin{array}{l} \text{id}, \\ (1, 2, 5, 3)(4, 7), \\ (1, 5)(2, 3), \\ (1, 3, 5, 2)(4, 7), \\ (1, 2, 5, 3), \\ (1, 5)(2, 3), \\ (1, 3, 5, 2), \\ (4, 7) \end{array} \right\}$$

Niestrudno zobaczyć, że $C(\sigma)$
w takim razie abelowa.

Zatem $C(\sigma)$ jest izo z
 \mathbb{Z}_8 , $\mathbb{Z}_4 \times \mathbb{Z}_2$ albo \mathbb{Z}_2^3 .

W $C(\sigma)$ nie ma elementu
rzędu 8, więc $C(\sigma) \not\cong \mathbb{Z}_8$

oraz jest element rzędu 4,

więc $C(\sigma) \not\cong \mathbb{Z}_2^3$. Zatem $C(\sigma) \cong \mathbb{Z}_4 \times \mathbb{Z}_2$

$\mathbb{Z}_4 \times \mathbb{Z}_2$ jest produktem
prostych swoich podgrup
własnych, więc $C(0)$ też jest.

Zad. 3

$$(a) f: (\mathbb{Z}^2, +) \rightarrow (\mathbb{Z}_{1000}, +_{1000})$$

Wiemy, że $f((0,0)) = 0$.

Jeśli ustalimy na ω przedruż $(1,0)$ oraz $(0,1)$ to mamy f , bo $\langle (1,0), (0,1) \rangle = \mathbb{Z}^2$.

Możemy na 1000 sposobów

wybrać $f((0,1))$ oraz na 1000

wybrać $f((1,0))$, zatem

też ich homomorfizmów jest 10^6 .

$$(b) H \triangleleft (\mathbb{Z}^2, +) = G, [G:H] = 6$$

G/H może być zatem $\cong \mathbb{Z}_6$

albo $\cong \mathbb{Z}_3 \rtimes \mathbb{Z}_2 \cong D_3$,

ale D_3 nie jest abelowa,

a \mathbb{Z}_6 jest, więc $G/H \cong \mathbb{Z}_6$.

(c) $H < G$ to znaczy, że
 H jest postaci $n\mathbb{Z} \times m\mathbb{Z}$.

Ponadto $|G/H| = n \cdot m$.

Jest też dlatego, że

$$\mathbb{Z}/n\mathbb{Z} \times \mathbb{Z}/m\mathbb{Z} = \mathbb{Z}^2/n\mathbb{Z} \times m\mathbb{Z}$$

(było na ćwiczeniach,
bo $n\mathbb{Z}, m\mathbb{Z}$ normalne podgrupy \mathbb{Z})

A zatem mamy tylko 4
możliwości, żeby $n \cdot m = 6$.

Zatem te podgrupy to

$$\mathbb{Z} \times 6\mathbb{Z}, \quad 6\mathbb{Z} \times \mathbb{Z}, \quad 2\mathbb{Z} \times 3\mathbb{Z}, \\ 3\mathbb{Z} \times 2\mathbb{Z}.$$

Zad. 4

(a) K - dowolne ciało.

Wtedy $K[X_1, X_2]$. Nie jest euklidesowe, bo nie jest PID, ale jest dziedziną, bo jeśli R - dziedzina, to $R[X]$ też, więc $\mathbb{Q}[X_1, X_2]$ też.

(b) \mathbb{Z} to pierwszy pierścień.

$\mathbb{Z}\left[\frac{1}{2}\right]$ to drugi pierścień.

Nie są izomorficzne, chociażby dlatego że $\mathbb{Z}^* \cong \mathbb{Z}_2$, a $\mathbb{Z}\left[\frac{1}{2}\right]^*$ jest nieskończone.

Ale $\mathbb{Z}\left[\frac{1}{2}\right]_0 = \mathbb{Z}_0 = \mathbb{Q}$.

Zad. 5

(a) R noetherowski \Leftrightarrow dla każdego

ciągu ideałów $I_1 \subseteq I_2 \subseteq \dots$

ciąg od pewnego miejsca

stały. Zet. że $a_n \in R, n=0,1,\dots$

t. że $a_{n+1} | a_n$ oraz $a_n | a_{n+1}$

dla wszystkich n . Wtedy

$a_{n+1} | a_n \Rightarrow (a_n) \subseteq (a_{n+1})$

oraz $(a_n) \not\subseteq (a_{n+1})$, czyli

$(a_n) = (a_{n+1})$. Mamy

sprecyzność, bo ciąg

$(a_0) \subseteq (a_1) \subseteq (a_2) \subseteq \dots$

powinien być od pewnego momentu
stały.

$$(b) \quad b^2 \sim c^2 \Leftrightarrow a \cdot b^2 = c^2$$

dla pewnego odwracalnego
 a .

$$b^2 = p_1^{2\alpha_1} p_2^{2\alpha_2} \dots p_n^{2\alpha_n}$$

$$c^2 = a p_1^{2\alpha_1} p_2^{2\alpha_2} \dots p_n^{2\alpha_n}$$

Chcemy znaleźć takie d ,
że $d^2 = a$, bo wtedy

$$(*) \quad \begin{array}{l} d^2 b^2 = c^2 \\ \Downarrow \\ db = c \text{ lub } -db = c \end{array} \quad (\text{no i oczywiście } d \in R^*)$$

$R : \text{UFD} \Rightarrow R[X] \text{ też UFD.}$

Rozważmy ideal $(x^2 - a)$. Jeśli
 $x^2 - a$ nierozkł., to $(x^2 - a)$
pierwszy. Ale to znaczy, że

$$\text{Ale } b^2(x^2 - a) = b^2x^2 - c^2 =$$

$$= (bx)^2 - c^2 = (bx - c)(bx + c).$$

Zatem $x^2 - a \mid (bx - c)(bx + c)$.

Skoro $(x^2 - a)$ pierwszy, to

$$x^2 - a \mid bx - c \quad \text{lub} \quad x^2 - a \mid bx + c$$

a też nie może być bo

stopnie $bx - c$, $bx + c$ są mniejsze

od $x^2 - a$, a przecież $R[X]$ jest

dzielony. Zatem $x^2 - a$ jest

rozkładalny, więc jest takie

d , że $d^2 = a$. Mamy zatem

to, czego chcieliśmy.

(*)

$$0 = d^2 b^2 - c^2 = (db - c)(db + c) = 0$$

$$db - c = 0 \quad \text{lub}$$

$$db + c = 0$$

b_0

\mathbb{R} dziedzin.

